

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald Chists Presense
Wartowa Basbta (Ukrainian Edition) onthly

VOL. LXII МІСЯЧНИК № 8
Серпень, (August) 1936

ЗМІСТ

Наша відвічальність (Продовження) --	115
Лояльність і вірність -----	116
Пояснення -----	117
Лояльний -----	117
Обмань -----	118
Кормлення Його людей -----	120
Вірність -----	121
Провідник і остога -----	121
День Господень (Часть 1) -----	125
Утішення -----	126
Час -----	126

© WTB & TS

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

“Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми. – Ісаї 54:13

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі, Датель життя для усіх сотворінь; що Льогос був початком Його творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений у всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамовою гріха всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до Божественної природи й вивісив Його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу і владу

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її і правильним царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа – се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Його заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овочі царства всім, що бажають слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови від владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухати справедливого закону, будуть привернені і будуть жити вічно на землі.

“РЕВНІСТЬ ЙОГО ДОМУ”

Десять-денний період, від 6-го до 14-го вересня є так названий й знаменує пору спеціальної з'єднаної активності видимої організації Єгови на землі. Не відказуючись й з нестримуючою ревністю всі зібрані в домі Господнім, чи то з помазаного останка, котрі знаходяться всередині дому, чи Йонадаби, що знаходяться поза дверима того дому, всі візьмуть участь в привілеях сього періоду свідоцтва. Інструкції організації є такі: На пожертву 35 ц., книжка “Богатство” разом з трьома книжечками. Одна із сих трьох паперово-оправлена книжечка будуть офіровані публіці. Всі будуть старатись працювати як найбільше на фермах і інших розкинутих поселеннях. Погода буде дуже відповідна для такої території в ту пору. Ревність, котра відзначає період із дому Єгови показує, що кождий повинен зараз застановитися над своєю частю в сім періоді свідочства. Если ви не працюєте під яким іншим бюром, то просимо прислати ваш рапорт до головного бюро в Брукліні.

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливує систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу, яко поміч в таких студіях. Він помішує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії, яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безвиїмово стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного і критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна передплата

Річна передплата в Злучених Державах виносить \$ 1,00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace. London. V, 2. England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian. 7 Beresford Bond. Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House. Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть передплатити сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуємим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєнну апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату, чи то нову чи то відновлену, ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінєння адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати ми висилаємо карточку-повідомлення в журналі.

Yearly subscription price. \$1.00: Canada and foreign. \$1.50.

Entered as second-class matter July 9, 1924, at the post office at Brooklyn, N. V., under the Act of March 3, 1879.

(Продовження із сторони 128)

1918 році, коли активність Божих людей підноситься, та не перед тим днем, а в протязі “того дня”. Ті одиниці, про котрих апостол говорить, що вони кажуть “упокій і безпечність”, будуть напевно гірко плакати. (Ісаї 33:7) Вони є точно в противенстві до ніг Його, котрі то ноги проповідують добру новину, мир і спасення, і котрі підносять свій голос у пісні. (Ісаї 52:7,8) Ані сі слова не відносяться до загалу людей, але мусять відноситися до провідників і творителів людських думок і пропагандистів, котрих інші слухають і звертають увагу, і за котрими вони йдуть і попирають; отже сей текст мусять відноситися до духовенства і передовців їх отар.

(Продовження в наступаючій числі)

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LVII

Серпень, 1936

№ 8

НАША ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ

(Переложено з англійської “Вартової Башти” з 15-го лютого, 1936 року)

“Від усякого бо, кому дано багато, багато вимагатиметься від него; а кому прибавлено багато, більш спитається від него”. – Луки 12:48

(Продовження)

ГОСПОДЬ Ісус говорить про вірного слугу клясу як “свої вівці”. Йонадаб здається більше представляє клясу, про котру Ісус говорить як “інші вівці”, кажучи: “Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої. Яко ж знає мене Отець, так і я знаю Отця, і душу мою кладу за вівці. І інші вівці маю, що не з сієї кошари; і тих я мушу привести, і голос мій почують. І буде одно стадо і один пастир”. (Йоана 10:14-16) Ті “інші вівці” згадані тут ясно представляють людей доброї волі, котрі появилися по приході Господа до храму і зібрання громади храму. У Божім властивім часі ся останна згадана кляса станеться частию Божої організації; а що Ісус є добрим пастиром і головним слугою Бога Єгови, то всі сі вівці стануть частию одного стада під Господом Ісусом як царем.

Ся сама громада доброї волі людей є також показана у “великій громаді”, котра є описана в Одкриттю 7:9. Ті, представлені через Йонадаба, “велика громада” і “інші вівці”, –се різні титули, що відносяться до одної і тої самої кляси, всі котрі, если будуть вірні, будуть жити на землі вічно. Цілій організації Бога Єгови тепер гірко противляться і переслідують лихі люди під керовництвом Диявола, і всі, що втікають до Бога і Христа і стаються членами Господньої організації є зненавиджені Дияволом. Ті люди світа, що служать самолюбним інтересам і йдуть за лукавим не люблять ні помазаної громади ані “великої громади”. Для всіх тих, що показали свій замір служити Єгові, і котрі вповають на Господа Ісуса, Бог тепер говорить і каже: “Збирайтеся разом, ти народи небажаний”. (Софонії 2:1, англ. переклад) Тепер виконується робота розділення, і Господь Ісус в храмі виконує се розділення. Давання свідоцтва людям є частию тієї роботи розділення, і сі свідки мусять давати осторогу про день гніву Божого проти лукавого і його організації. Отже Єгова через свого пророка дальше каже: “Докіль не настигло ще те, що призначено, час бо пролітає, мов полова – докіль іще не прийшов на вас палаючий гнів Господень, не наспів на вас день досади Господньої. Шукайте Господа, всі ви покірні в землі,

що певните закони його; шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви уцілісте в день гніву Господнього”. – Софонії 2:2,3

30 Се безперечно доказує, що між часом початку суду в храмі а часом повного вираження Божого гніву, муситься дати широко свідоцтво, і привилей і нагода виконувати сю роботу є довірена “вірному і розумному слугі” кляси, і всі, що будуть мудрі і розумні будуть мати часть в сій роботі свідоцтва. Се є часть справ царства, і ся задача є положена на свідках, щоби вони вважно берегли сих справ царства. Робота свідоцтва мусить закінчитися перед битвою великого дня Бога Всемогучого. Господь вимагає від “вірного і розумного слуги” кляси, щоби кожний один покінчив свою роботу як добрий воїн Ісуса Христа, доказав непохитну любов і посвячення до Єгови, і затримав свою невинність через одважне проголошення правди о Божій потузі. (Йоана 4:17,18) Він робить се так виразно і так недвозначно, що не може бути сумніву про се, і Він велів записати, що хто занедбає або відкажеться бути послухним Його приказу, той не буде жити, але буде знищений. – Дії ап. 3:23

31 Під провідництвом Ісуса Христа вірні члени Його тіла, названі “невістою”, проголошують вість царства. До всіх людей доброї волі “Дух і невіста глаголють: Прийди! І хто чує, (себто, “інші вівці”, Йонадаби або “велика громада”), нехай каже. Прийди! І нехай всі інші, що прагнуть правди і справедливості, і котрі є доброї волі стануть по стороні Господа і стануться Йонадабами, і найкажуть: “Прийди” І всі разом давайте свідоцтво про царство і скажіть людям, що хто хоче, той може стати по стороні Господа і прийняти дар життя вічного. - Одкриття 22:17

ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ

32 Отже кожний в Господній організації є відвічальний перед Богом о скільки він має знання про царство, або котре то знання через уживання розуму він міг набути. Задля сієї причини Господь каже до всіх, що стали по стороні Бога і Христа:

“Шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви уцілісте в день гніву Господнього”. Є лише один спосіб шукати справедливості, а се пильно шукати пізнати і чинити Богу назначену ціль. Він є справедливий і святий: “Закон Господній звершений, душу оживляє; свідоцтво Господнє вірне, простоту навчає. Веління Господні праві, серце звеселяють; заповідь Господня пресвітла, очі просвіщає”. – Псальма 19:7,8

33 Під провідництвом звершеного закону Божого посвячені не можуть зблудити. Та щоби бути під властивим керівництвом чоловік мусить мати чисте серце; т. є., його серце мусить бути праве, вільне від самолюбства, і його мотива бажання мусить бути служити Богу і Його цареві, бо се є правий напрям. Через се Господь каже до таких: “Бережи твоє серце, мій сину, над усе, що бережеться, бо з нього виходить усе, чим живемо”. (Приповісті 4:23) Не лише мотива мусить бути властива, коли хтось зачинає служити Господеві, але він мусить мати завжди чисту мотиву і любов до Бога. Єсли ж чиясь мотива служити Господу є самолюбна, то він напевно упаде і цілковито пропаде. Коли Егуй сказав до Йонадаба: “Чи твоє серце так до мене прихильне, як моє серце до твого серця?” – то під сим він ясно розумів, що лише ті, що мають чисте серце, можуть остатися в Божій організації.

34 “Шукати смирності” значить, що треба бути покірним, т. є., хотіти і бажати пізнати, що знаходиться в слові Божім. Декотрі, що вважають себе за “вірного слугу” клясу не думають, що се конечним дальше студіювати слово Боже і пояснення Його правди, яка приходить через видавництво *Вартової Башти*. Хто взяв такий напрям, то напевно упаде, хіба що він скоро навернеться від сього мильного шляху. Лише ті, що пильно студіюють Слово Боже, є безпечні від нападу Дия-

вола, чи то та особа є з помазанників або з “великої громади”. Властивий напрям великої громади до Бога і Христа є показаний в сих словах: “Тим то вони перед престолом Бога, і служать Йому день і ніч п храмі Його; і сидячий на престолі оселиться в них”. (Одкриття 7:15) Се, що вони перед престолом Божим, показує, що вони мають Його ласку, а що вони служать Йому день і ніч, показує, що вони служать Йому всякого часу а Дияволіві ніколи.

35 Много було дано помазанникам “маленького стада” як і “великій громаді”, або “іншим вівцям”. Богато більше було повірено маленькому стаді, помазанникам, і багато більше вимагається від них через Господа. Як маленьке стадо помазанників, так і велика громада, мусять тепер пильно студіювати слово Боже і нести свідоцтво о правді іншим оскільки вони мають нагоду. Свідки Єгови, маленьке стадо, і Йонадаба або “велика громада” мусять іти разом і робити згідно разом. Се є задача помазанника дати поміч і потіху і заохочення для кляси Йонадаба. Отже всі сі мають бути вірні і правдиві Господу. Зібрані проти них є Диявол і всі його представителі. Отже більша потреба для всіх таких, що стали по стороні Господа і Його організації, стояти сильно разом, жити в мирі, і працювати згідно, і повідомляти інших, що Єгова – Бог, Христос цар, і що царство прийшло.

36 Нехай ніхто і на хвилину не подумає, що він може позбутися своєї відповідальности до Бога лише сим, що він став по стороні Єгови і Його царства. Сей перший крок він мусить взяти добровільно. Увійшовши в угоду чинити волю Богу, ту угоду мусять дотримати і виконати всі, т. є., всі члени царського дому і ті з великої громади. Всі ті, що отримують Боже признание і дар вічного життя, мусять бути лояльні і вірні. Чи є яка ріжниця між лояльністю а вірністю?

ЛОЯЛЬНІСТЬ І ВІРНІСТЬ

(Переклад з англійської “Вартової Башти” з 1-го марця, 1936 року)

“Храни, мій сину, що твій батько заповідає, й матиної науки не цурайся; на серці їх собі по всі часи навяжи, повісь собі їх на шиї. Бо заповідь – се твій світильник, навчання – се світло, дорога ж до життя – докір і наука”. – Приповісті 6:20,21,23

ЄГОВА вимагає абсолютної лояльності і вірности від кожного, котрого Він зробить членом своєї царської організації. Те саме правило відноситься до всіх тих, що отримують вічне життя. Єгова є Отцем або Життя–дателем, і ніхто не отримає вічного життя, хіба від Нього. Він роздає сей великий дар життя через Ісуса Христа, свого виконавчого чиновника. (Римлян 6:23) Матерю членів царського дому є організація Бога Єгови, символічно представлена через жінку, інакше названу Сионом. Всі, що народились від неї, отрима-

ють життя від Бога і є навчені Ним. (Ісаї 54:13) Вкоротці, значіння Приповістей 6:20 є таке: Що сини Божі мусять сповняти Його заповіді і бути під провідництвом закону Його організації, бо “заповідь – твій світильник навчання – се світло, дорога ж до життя – се докір і наука”.

2 Хотя й українське слово лояльність не знаходиться у святому Писанні, то однак многи слова в Біблії мають точно те саме значіння, що лояльність. Писання ясно учать, що кождий чоловік, що отримає вічне життя, мусить доказати лояльність

і вірність. Між лояльністю а вірністю є різниця. Технічно хтось може бути лояльним а невірним. Ніхто не буде вибраний на члена царського дому, хіба що він докаже свою лояльність і вірність. Про Ісуса Христа є написано, що Він все був “Вірний і Правдивий”, лояльний і вірний. Він є Цар над царями і Пан над панами, і ті, що з Ним, покликані, вибрані й вірні. (Одкриття 19:11; 17:14) Ось так можна бачити, що кожний член тіла Христового мусить бути образом Голови, Ісуса Христа. – Римлян 8:29

ПОЯСНЕННЯ

3 Властиве пояснення слів *лояльність і вірність* знаходяться у святому Писанні. Слово *лояльність* походить від англійського слова закон (ло). Закон значить право ділання або поведення приписане і зобовязане через найвисшу володіючу власть, приказуючи що є добре, і призначає кару за переступлення сього назначеного правила або закона. *Законне* значить те, що є дозволено робити згідно із законом. Лояльність значить те, що є зроблено точно в гармонії з законом; те, що зроблено згідно із законом Божим. Лояльний є той, що поступає після Божого закона. Отже бути лояльним до Бога значить уважно і точно бути послухним до Його закона. Його воля – се Його закон, чи вона виражена чи не виражена, і ту волю Він виразив у своїм слові для направи і керовництва чоловіка, хто бажає бути правим. “Слово твоє світільник перед ногами моїми, і світло на стежці моїй”. (Псалма 119:105) Іншого правого проводаря нема.

4 *Вірність* значить більше чим лише слухати букви закона. Вірний – се той що чесний, довір'ягідний, утверджений, сталий, сильний, безпечний і певний. *Вірний* значить довір'ений в сім, що він тримається правоти після керовництва Господа. Се значить бути чуйним і вважним у виконанні задачі або у сповненні відвічальности. Бути вірним значить бути чесним, сталим незмінним. Се значить позістати ненарушеним. Щоби бути невинним взглядом Бога, то треба бути вірним. Се значить, що він мусить бути правдивий і сталий у своїм підданстві й посвяті Богу, тому що Він зобов'язався чинити волю Божу урочистою угодою. Се значить, що той чоловік в угоді з Богом мусить бути сильним у пильнуванні й виконанні служби повіреної йому. Се значить бути правдивим, мати довір'я, на котре можна цілковито сполягати. Лише праведні, що затримають і схоронять їх невинність до Бога, увійдуть у царський дім. “Відчиняй ворота, нехай ввійде народ праведний, що любить правду”. (Ісаї 26:2) Застановляючися над слідуючими текстами, можна бачити різницю між лояльністю а вірністю, і також, що Бог вимагає від своїх синів бути лояльними і вірними.

ЛОЯЛЬНИЙ

5 Закон Єгови, т. є., право ділання або поступо-

вання приписане Ним для чоловіка є совершенно, і той, хто ходить справедливо й широко в законі Божім, той йде правою дорогою, і если він буде перебувати в нім, він отримає ласку від Бога. (Псалма 19:7–9) Про Ісуса були написані от–сі слова: “Чинити волю твою, мій Боже, моя радість; і закон твій в глибині серця мого”. (Псалма 40:8) Се значить, що Ісус всякого часу є цілковито посвячений Бога Єгови правам, приписаним на праведність, що Він всякого часу був законним в Його серці, і що всякого часу Він радувався чинити волю Божу. Подібне право можна пристосувати до всіх людей благословенних Богом, яко ж написано: “Блаженний чоловік, що не ходить на раду безбожних і не ступає слідом за грішниками, ані засідає на зборах злоріків, но в законі Господа любується й розмишляє о законі його день і ніч!” (Псалма 1:1,2) Роздумувати над Божим законом день і ніч значить роздумувати над ним всякого часу, і се значить, що чоловік все роздумує над волею або законом Божим і пильно кермується після того закона. Він постійно приглядається свому поступованню у світлі Божого закона. “Серце” значить гніздо замірів і посвятити, і тому воно мусить всегда бути в гармонії з Божим законом. “З уст праведника виходить премудрість, і язик його говорить правду; закон Бога його в серці його, не спотикнеться нога його, ступаючи”. – Псалма 37:30,31

6 Чоловік може поверховно сповняти закон Божий, т. є., сповняти те, що часто називають буква закона, і інші приглядаючись його напряміві можуть казати: “Се – законний чоловік”. Але сю справу має судити Господь. Він судить із іншої точки погляду чим чоловік, тому що Бог дивиться на мотиву, яка порушує його до діла. “Господь бо дивиться не так як чоловік; чоловік бо дивиться на лице, Господь же дивиться на серце”. (1 Самуїла 16:7) Чоловіка можна легко ошукати, але Господа не можна ошукати.

7 Хто не радується чинити волю Божу, той не може жити. “Змилосердися надо мною, то буду жити! Бо закон твій моя роскіш. Серце моє нехай буде без докору в уставах твоїх, щоб не осоромитись мені. Тужив я за спасенням твоїм, Господи, і закон твій роскіш моя”. (Псалма 119:77,80,174) Порушаюча причина послушенства до Божого закона мусить бути любов, що значить, бути готовим відповісти на вимоги закона без взгляду на особисту користь у сім життю, і правдива причина мусить бути щире бажання служити Богу, тому що Він правдивий, добрий і справедливий. Для сієї причини Божий закон є найбільшої ваги, котрий каже до чоловіка: “Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю”. (Маттея 22:37) Ті сотворіння, що бажують приподобатися Богу, не можуть ділити своїх почувань або своєї посвятити між Богом і яким будь сотворінням або образом або річчю.

8 Закон Божий — се Його права ділання або поступовання приписане для всіх людей. Прикази Господні — се виразне вираження Його волі або закону відносно, того, хто зробив угоду з Богом, і той приказ указує сотворінням на правдивий шлях яким воно мусить йти. Кожді прикази Господні — се часть Його закону. Прикази не лише приписують властивий напрям для чоловіка або його напрям, але вони розказують тим, до котрих ті заповіді відносяться, поступати таким напрямом. Ізраїльтяни були Божі завітуючі люди, згодившись добровільно чинити Його волю. Яко нарід вони були предтечами для тих, що зачали ступати у слід Ісуса Христа, щоб їм статися частю Божого святого народу. Правдиві ізраїльтяни се ті, ще увійшли в угоду з Єговою, віруючи в заслуги крові Ісуса Христа, і котрим виразно і ясно дано приказ сповняти Його закон і Його заповіді. Для сієї причини Бог дав слідуочу заповідь для всіх своїх завітуючих людей: “Нехай не буде в тебе Богів інших перед моїм лицем. Не робитимеш собі ваяного кумира чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землі внизу, і того, що в водах і попід землею. Щоб не припадав ниць перед ними”.

– 2 Мойсея 20:3–5

9 Кожде сотворіння мусить вибрати, чи воно лишиться і буде служити Дияволіві, або чи воно бажає служити Богу; але коли воно добровільно згодиться чинити волю Божу, то сим воно входить в угоду чинити волю Божу і через се бере ім'я Бога Єгови. Если воно ділить своє посвячення і службу між Бога і Диявола або агентів Диявола або представителів або бовванів, тоді воно бере ім'я Боже надармо. Се значить, що воно бере Боже ім'я і не приносить жадної доброї користі, і таке поступовання спричинить нещастя такому сотворінню. Такий чоловік стається балвохвальником, і мусить потерпіти цілковиту втрату.

10 Виразний приказ Господень в 2 Мойсея 20:3 є даний для користі сотворіння, тому що те сотворіння, що згодилося чинити волю Божу і виконувати свою угоду або умову, може виконати се лише если воно не буде мати іншого Бога окрім Єгови. Для сієї причини хто є в угоді з Богом, той не може поступати проти Божого закону. Віддання чести прапорові земного правительства або привітання чоловіка, котрий є видимим володарем такого правительства, значить приписувати спасення такому прапорові або чоловікові. Ніхто не може отримати спасення або життя іншим способом лише тим, о який постарався Бог через Ісуса Христа. Хто увійшов в угоду з Богом, той вповні згодився на ту правду. (Дії ап. 4:12) Если ж те сотворіння приписує спасення якій-будь людській річи, правлінню або подобині, так наприклад народному прапорові або чоловікові або людям, що контролюють державою, то се є пряме переступлення закону Божого, і значить, що той чоловік бере ім'я Боже надармо, і если він буде поступати

таким напрямом надальше, то він потерпить знищення.

11 Для декотрих людей віддання привіту народному прапорові або чоловікові, що є володарем правительства, значить мало або ніщо, тому що вони не мають вирозуміння о заповідях Божих і не зробили угоди з Богом чинити Його волю. Многі люди стають вряди і поклоняються прапорові задля страху властей, а многі інші поклоняються тому, що другі так роблять, а інші многі не можуть дати жадної причини. Та справа зовсім інакше стоїть із тими, що увійшли в угоду чинити волю Божу. Вони не мають вимівки для їх незнання. Декотрі люди, що згодилися чинити волю Божу, можуть віддавати привіт прапорам і людям щоби оминати строгий осуд або переслідування, і вони можуть так поклонятися із застереженням в умі, що вони не вважають такого прапора або чоловіка за важну річ. Сим чином така одиниця ошукує людей, але вона не може ошукати Бога, котрий дивиться на серце або мотиву. Чоловік в такій угоді, що так ділає, є гіпокритом і є гидотою в очах Божих.

12 Завітуючі люди Божі не мають права розказувати іншим, що не є в угоді з Богом, щоби вони не поклонялися прапорові або людям. Кождий мусить вибрати напрям самий для себе. Послідувателіві Ісуса Христа є сказано бути тихим і пильнувати сього діла. (1 Солунян 4:11) Се не є його діло розказувати іншим, що вони мають або не мають робити. Однак кождий із завітуючих людей Божих мусить добре пригладатися своїм крокам, чи вони є в гармонії з волею Божою. Завітуючі люди Бога Єгови мусять бути лояльні Йому лише через точну гармонію із Божими визначеними правами. Господь велів написати в своїм слові історію про трьох вірних євреїв, котрі відмовилися поклонитися бовваніві диявольської організації, і без сумніву се було зроблено в тій цілі, щоби зробити той натиск на конечність точного послушества до Божого закону або заповідей. (Даніїла 3) Завітуючі люди Божі сповняють кождий закон краю, що є в гармонії із Божим законом, але коли людські закони противляться Божому законі, тоді завітуючі люди Божі мусять слухати Божого закону без огляду на се що люди можуть казати або робити. – Дії ап. 4:19; 5:29

ОБМАНЬ

13 Хто в угоді з Єговою може старатись в думці оправдати свій мильний поступ. Він позволить своїй самолюбній думці скермувати його на мильний шлях. Він витворює ріжні аргументи для пертя свого напрям, котрий то аргумент є фальшивий. Що на сю точку можна зробити натиск, то знов завважте слова першого текста тут: “Храни, мій сину, що твій батько заповідає, і материної науки не цурайся”. Самолюбний чоловік каже: “Я розібрав сю справу самий, і розумію, що я можу

поверховно сповняти всякий закон чоловіка, навіть такі закони, що суперечать Божому законі, і я думаю, що найлучше поступати без жадної суперечности, щоби жити із людьми в мирі; отже я пристану на всякі права для поступовання серед моєї суспільности". Чоловік, що так думає, не уживає здорового розсудку. Завітуючі люди Божі мусять пам'ятати, що людські думки і заключення є часто дуже зводничі. Є лише один правдивий і безпечний провідник, а сим є слово Боже, і тому Господь каже до своїх завітуючих людей: "Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайсь на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простуватиме шляхи твої". (Приповісті 3:5,6) Послідуватель Ісуса Христа мусить міряти свій напрям або поступок законом Божим лише.

14 "Материні науки не цурайся" – се властивий напрям поступовання для тих, що належать до Божої організації. Се є велика ласка для чоловіка бути приведеним в організацію Господню і стати частю її. Однак нікому з людей не дозволиться остатися в тій організації, хто добровільно переступить напominання тієї організації. Переступити поучення, які походять від тієї організації, значить відцуратись "материні науки". Єгова має головну організацію, котрої Ісус Христос є головою, і та організація, будучи найвисшим вершком Його святої гори, називається також Сион. Про закон, після котрого Божі люди будуть мусіти поступати, Єгова каже: "Бо з Сиону вийде закон". (Ісаї 2:2–4) Ми тепер знаходимося в "останніх часах", і дім Господень поставлено над царствами сього світа. Господь є у своєму храмі і дає приказ, щоби вся земля мовчала перед Ним. Прийшов час, коли многі люди, т. є., велика громада, приходять і каже: "Ходім до царства Господнього, до дому Бога Якова, щоби нам ходити правим шляхом". Сим чином вони пристають до Божої організації. На землі Господь має організацію, і Господь научас, кермує і провадить своїх слугів в тій організації. Господь Ісус, яко чиновник Єгови, посилає закон або право для чоловіка або тієї організації. Задача на кождім однім тієї організації є точно пильнувати й радісно слухати інструкцій, які Господь посилає з Сиона. Ісус Христос, голова тієї організації, великий Пророк Єгови, і всі, що є в угоді з Богом, мусять звернути увагу і слухати того Пророка, а хто відмовиться, той потерпить цілковите знищення. (Дії ап. 3:23) В тій організації Бог умістив кожного члена після своєї вподоби. Жадний чоловік не може приписати собі чести самий. (1 Коринтян 12:18; Жидів 5:4) Кождий один в тій організації мусить стояти або власти для свого Господа. (Римлян 14:4; Ефесян 6:9) Певний чоловік, котрому Господь із ласки дав місце у своїй організації, і котре місце є підчинене другому місці, що є приписане іншій особі в тій організації, думає, що він мудріший чим той другий, посідає

більшу здібність чим другі, і що через се він може нехтувати інструкціями тієї організації і йти своїм власним шляхом. Ті поучення приходили до нього у звичайний спосіб, і котрі він не лише нехтує, але замість них ставить свої думки у виконанню задачеї тієї організації. Він уважає ті інструкції неважними так далеко, як се тичиться його, і говорить з погордою про тих, що приносять ті інструкції йому. Він миркає й нарікає на те, що скажеться йому робити, і є гордим, строгим високоумним і поступає своїм власним самолюбним шляхом. Такий є винуватий за понехання "материні науки", т. є., Божої організації. Коли звернути йому увагу, що він нехтує інструкціями організаційними, такий докір гніває його і він уживає нікчемні слова до тих, що звертають увагу на його недбальство й похибки. Господь має свій власний спосіб для докорення тих, що зблудять на мильний шлях, і не слухають Його закону або інструкцій Його організації. Если хтось возьме мильний напрям і отримас докір, то такий докір є для його власного добра, если він властиво прийме його, яко ж написано: "Бо заповідь – се твій світильник, навчання – се світло, дорога ж до життя – се докір і наука". (Приповісті 6:23) Слова сього Писання мусять бути правдиві, і хто в угоді з Богом і нехтує заповідю Єгови і інструкцією Його організації, той не ступає дорогою життя.

15 Если чоловік боїться Бога, то він думає твёрезо і бере мудрі кроки, тому що "страх перед Господом – початок мудрості". (Псалма 111:10) "Страх Господень – значить ненавидіти зло". Себто, ненавидіти і стримуватися від того, що шкодило б Божій організації або тим, що пильно виконують службу в тій організації. (Приповісті 8:13) Послушенство Божому законі і Його організації – се одинока дорога до життя; яко ж написано: "Наука мудрого – се життяна криниця; вона відвертає від сітей смерті. (Приповісті 13:14) Погорджувати, ненавидіти або добровільно переступати інструкції організації, себто, закон Божої організації, – се безумний напрям хто його возьме. Така одиниця прийде до такої точки де вона мусить скоро рішати, чи вона зверне увагу на докір і вернеться до праведності, або чи вона пійде своїм самолюбним шляхом і знехтує докором даним їй. Один шлях провадить до смерті, інший до життя і благословенств Господніх. Відносно сього є написано: "Доки ж вам, ви невіжі, люба буде темнота? Доки, ви дурні, кохатиметесь в дурноті? Доки нетямущим буде знання противне? Приникніть ід мойму картанню: Ось я пролию на вас мого духа, звіщу вам слова мої. Моєю радою ви гордували й докорів моїх не прийняли. За те ж і я насміюся з вашої погигелі, і радітиму, як найде страх на вас". – Приповісті 1:22,23,25,26

16 Се великий обман для чоловіка старатися оправдати свій поступ і добровільно не зважати на докір, що приходять до нього за переступлення

інструкцій організації. Можливо, що вподобалось Богу поставити чоловіка в своїй організації, котрого задача є давати поучення і котрий має менші природні здібності чим многі інші, але се не є вимівка ані оправданне для інших нехтувати такими інструкціями, що виходять із Господньої організації. Кождий має до вибору, або бути послухним інструкціям організації, або тихо і спокійно відступити від організації. Если він бажає вподобатись Господеві, то він буде робити все, що в його силі, і що його руки знайдуть до чинення, вповаючи на Господа, що всякі річі вийдуть на його добро.

КОРМЛЕННЯ ЙОГО ЛЮДЕЙ

17 Учителі Божих завітуючих людей, котрі то учителі кормляться їх духовим покармом, не є людьми. Се головно правда, відколи Господь прийшов до храму, Бог і Ісус Христос є тими учителями. (Ісаї 30:20) Господь Ісус є в храмі і Він роздає покарм своїм людям Він мусить уживати когось з людей до передавання духового покарму для уму сотворінь, що мають людський організм. Він не уживає ріжні средства ані многі канали, через котрі він провадить свою організацію і передає свій духовий покарм. Господь доказав своїм людям, а головно в кількох минувших роках, що Він кормить своїх людей правдою через видання *Вартової Башти*. Жадна людська здібність не може дати значіння пророцтв, котрі Божі люди отримали в кількох минувших роках. Пророцтво не можна товмачити особисто, і той, хто старається пояснювати пророцтво особисто, показує себе безумним, тому що через свій напрям говорить в своїм серці, нема Бога, себто, Бог і Христос не провадять своїх завітуючих людей. (2 Петра 2:20; Псальма 14:1) Самий Господь провадить своїх людей і кормить їх і се включає останок як і “велику громаду”. – Одкриття 7:17

18 Если чоловік з ласки Господньої отримас якесь місце в Його організації на землі, і тоді знехтує духовим покармом який Господь поміщує у видавництвах для користи своїх людей, і если той чоловік заміняє сю науку своїм власним виясненням, то без сумніву він нехтує “материною наукою”. Коли ж на його мильний напрям звернеться увагу, то се вже становить докір від Господа і дає нагоду тому чоловікові звернутись на правий шлях. Що така є задача *Вартової Башти* звертати увагу на сі річі, то се запевняє слово Господнє. Коли хтось побачить, що він підступив від “материного закону”, і отримас докір від Господа, то се його привилей звернути увагу на сей докір і скоро стрінути його. Чи може він отримати благословенства вічного життя, если він знехтує і відмовиться так зробити? Відповідь знаходиться у святому Писанні, котре каже: “За те, що знанне ви зненавиділи й страху Божого не прийняли, що не схотіли слухати моєї ради, погордували докорами моїми; за се їстимуть плоди вчинків своїх та переси-

тяться химерами своїми. Так, упрямість невіжів уб’є їх і байдужність дурних погубить їх”. (Приповісті 1:29–32) Если ж він послухає докору і вернеться на правий шлях, то Господь каже до нього: “Хто ж послухає мене, той буде жити безпечно й спокійно не лякаючись лиха”. – Приповісті 1:33

19 Если хтось, що був прийнятий в члени Божої організації на землі, вперто йде за своїми власними думками і нехтує “закон своєї матери”, і противиться організації Господній, хто так робить стається чинителем беззаконня. Значіння слова *беззаконність* не є обмежене до тих, що повняють страшні злочини проти других. Слово *беззаконність* відноситься до того, що ділає проти Божого закону. Ті, що є в лінії до царства знаходяться в небезпеченстві впасти в беззаконне. Господь вимагає послушенства до свого закону, як про се Ісус сказав: “Не кождий, що каже Господи, Господи, увійде в царство небесне, але той, що чинить волю мого Отця в небі”. Тоді Господь показує, що коли Він прийде до храму чинити суд, то многі будуть думати, що вони повинні отримати Господнє вічне благословенство і ввійти в царство, навіть тоді, коли вони ходили своїм самолюбним шляхом. “Многі казатимуть до мене того дня: Господи, Господи, чи не в твоє ім’я ми пророкували? Й не твоїм ім’ям біси виганяли? Й не твоїм ім’ям великі чудеса робили? І промовлю тоді до них: Ніколи я вас не знав; ідіть від мене ви, що чинете беззаконне”. (Маттея 7:22,23) Ангели Господні, служачи в храмі отримують приказ від Господа викинути всіх таких беззаконників. “Пошле Син чоловічий ангели свої, й позбирають вони з царства Його все, що блазнить, і всіх, що роблять беззаконне, та й повкидають їх ув огню піч: там буде плач і скриготанне зубів”. – Маттея 13:41

20 Той, що в угоді з Богом, і любить Бога, не буде шукати вимівки спротивитися і поставити себе проти організації Божої. Если його серце правдиве, то ніщо не може відвернути його від служби Господньої. Він може думати, що він несправедливо трактований в Божій організації; він може відчувати великий жаль задля сього; але если він любить Бога і Його закон, то він рішить, що та проба, яка прийшла на нього, вийде на його добро, если він буде стояти сильно за Господом і в Його службі, і если він любить Бога, то він зробить так. “Великим спокоєм радуються ті, що люблять закон твій, і нема для них спотикання”. – Псальма 119:165

21 Чоловік може бути понеханий і переслідуваний через своїх земних родичів, через своїх братів і сестрів і через кожного, що мав би бути його другом, а однак се не є вимівкаа спротивитися Господу і Його організації. Если хтось є послухний великій заповіді любити Бога, то нічого не буде стояти в його дорозі служити Богу і ніщо не відтягне його від служби в Божій організації. “Коли хто приходить до мене, й не зненавидить батька свого,

й матір, і жінку, й діти, й братів, і сестер, та ще й свою душу, не може учеником моїм бути”. – Луки 14:26

22 Впираючись на Божій заповіді даній для Його завітуючих людей, слідуючі слова відносяться до синів Божих тепер на землі. “Хороніть себе від ідолів”. (1 Йоана 5:21) “Тим, любі мої, втікайте від ідолоського служення”. (1 Коринтян 10:14) “Самоволя – се беззаконність і ідолопоклонство”. (1 Самуїла 15:23) Ті, що в угоді з Богом, і що люблять Його і отримують Його признання, не дозволять нічому стати між ними а цілковитою посвятою, послушенством і служенням Господу в Його організації. Горожанство сих вірних є в небі. (Филипян 3:20) Господь Ісус є їх царем, і Він обняв своє царство. Вірні мусять піддатися цілковито Богу і Його царстві, і не схотять миритися в жадний спосіб з ворогом. Як вірний апостол, котрий отримав вінець життя, так вірний останок тепер каже: “Упевнився бо я, що ні смерть, ні життє ні ангели, ні князівства, ні сили, ні теперішне, ні будуче, ні висота, ні глибина, ні інше яке твориво не зможе нас розлучити від любови Божої, що в Христі Ісусі, Господі нашім”. (Римлян 8:38,39) У кожній такої одиниці закон Божий є написаний на її серці, і з ласки Божої всі такі є послушні Його законі.

ВІРНІСТЬ

23 Єгова назначив Люцифера на важну позицію у своїй організації. Люцифер став дуже високо думати про себе і забавив того, що належало до Єгови і до чого Люцифер не мав права. Совершенний з почину він був вповні відповідний сповняти закон Божий, та замість сього він стався гордим і звернувся до беззаконства або неправди. (Езекиїля 28:15) Щоби виконати свій самолюбний замір, він винайшов і оголосив першу лож, і через се стався отцем лжи і кінець його – знищення. Через століття Бог дозволив Дияволу виконувати його беззаконство аж до Богом назначеного часу оправдати своє слово і ім'я, і се дало спромогу іншим сотворінням охочо показати їх послушенство до закону або піти дорогою беззаконства, бути вірними або невірними і так кожний стає відповідальний за свою власну судьбу.

24 Бог випровадив із Єгипту, над котрою то державою Диявол мав контролю, потомків Якова і приказав Мойсейові провадити їх через пустиню до обіцяної землі. Коли вони дістались до землі Моаб, Мойсей зібрав ізраїльтянів і під керівництвом Єгови сказав до них: “Знай же, що Господь, Бог твій, єсть Бог, вірний Бог, що додержує по тисячні роди завіт і ласку для тих, що люблять його і додержують заповіді його, а тим, що ненавидять його, відплатить перед лицем їх на погибель їм. Не надумується він про ненавидника свого; перед лицем його відплатить йому”. – 5 Мойсея 7:9,10

25 Тут Бог оголосив своє незмінне право, що Він

всякого часу вірний і також, що Він сповняє обітниці, і що Він вимагає вірности зі сторони тих, що увійшли в угоду з Ним. Питання тоді було і тепер є: “Хто стане по стороні Єгови і останеться постійним, непорушним, відвічальним і правдивим? Хто останеться ненарушним взглядом Бога?”

26 Се не досить, що чоловік стане по стороні Єгови і одважно проголошує ім'я Єгови. Він мусить доказати свою цілковиту посвяту у пробі. Гордий Люцифер не був вірний своїй угоді. Позаяк Сатана буде знищений за його невірність, то се є незмінне право, що всі потерплять подібну судьбу, хто стане невірний Богу. На те незмінне право слово Боже знов робить натиск: “Полюбіть Господа, всі його праведні! Вірних сохранить Господь а сповна відплатить тому, хто живе в гордині”. (Псалма 31:23) “Мої очі на вірних землі, щоб були коло мене. Хто ходить правою дорогою, той нехай служить мені. Не буде в мої хаті жити, хто творить підступ; хто брехню говорить, не сміє стояти перед очима моїми, кожного ранку нищитиму всіх беззаконних землі, щоб вигубити з города Господнього всіх, що ділають беззаконне”. – Псалма 101:6–8

27 Духовенство богохульно научало, що Бог через Христа наставляє свої руки і просить людей прийти до Нього, се є лукаві і богохульні слова. Не о те розходиться, кілька Диявол може дістати а кілька Бог, але кілька людей у пробі буде стояти сильно по стороні Єгови, і затримають їх невинність до Бога і будуть жити? Чи Диявол дістане всіх людей на свою сторону проти Єгови? Без сумніву, він дістане більшість із них, але буде много таких, що затримають їх невинність і докажуть, що Сатана брехун. Всі невірні погинуть, а лише вірні будуть жити, бо Бог дає життя лише вірним. Його благословенства є лише для тих, що остануться правдивими і непохитними. Але той, що прагне збогатитися в силі, грішми, і славою між людьми, щоби задоволити своє самолюбство, той на дорозі до певного знищення: “Вірний чоловік – багатий на спасибі, хто ж рад борзо збогатитись, той не уйде кари”. – Приповісті 28:20

ПРОВІДНИК І ОСТОРОГА

28 Бог велів записати у своїм слові “приміри” і “прикладі” вірности і невірности. щоби се було провідником для тих, що бажають чинити правду, і осторогою для тих, що йдуть мильним напрямом. (1 Коринтян 10:6–11; 1 Солунян 1:7; 2 Солунян 3:9; Филипян 3:17) Він дав приказ своїм людям, щоб вони “поставили себе вірними перед Богом”. (2 Тимотея 2:15) Се є вельми важним, щоби ми застановилися над тими, що жили перед нами і отримали Боже признання. Дальше, се право можна положити як незмінне, а іменно: Що жадний чоловік не може бути вірний, хіба що він любить Бога, і если він любить Бога, то він поставить своє я на бік, і буде пильно шукати пізнати і чинити волю Божу.

29 Адам стався невірним тому, що він не любив

Бога. Він не любив Єву, хоча й він міг казати, що він любив. Адам бажав Єву для себе і бажав поступати своїм власним шляхом. Таке саме нахилання і далі існує між людьми. Часом чоловік каже: “Я люблю Єву і я вірний”. Отже повинністю того чоловіка доказати, що він каже. Часом він стрінеться з пробою у котрій він мусить рішати, чи він має угодити своїй жінці чи служити і любити Бога. Знов інший каже: “Я люблю мою жінку і я буду стояти за нею щоб то не прийшло”. В дійсності він не любить своєї жінки, ані він не любить Бога. Если б він любив Бога, він би радісно виконував волю Божу і був послухний Його приказам, а если б він любив свою жінку, і, бачучи, що вона взяла мильний напрям, він, поставив би сей факт перед нею і старався би провадити її правдивим шляхом після Божого слова. Чоловік, що дійсно любить Бога буде сильно стояти по стороні Господа і напрям Його ділання буде взірцем, або провідником, щоби помочи тим, що є близько нього через земну звязь і котрі є також у пробі. Ніхто не може мати вимівки або оправдання відійти від правдивого шляху, щоби помочи комусь, що зійшов з дороги.

30 Се маленькі річі, що відкривають вірність або невірність. Бог не вимагав від Адама великої річі, але вимагав від нього бути сталим, непорушним і послухним. Бог не вимагає від послідувателів Ісуса Христа виконати великі річі, але Він вимагає, щоби вони були стійкі, правдиві, вірні й на котрих можна би сполягати. “Ще ж до того від доморядників вимагають, щоби кожного знайдено вірним”. (1 Коринтян 4:2) Яку б то задачу не дати тому, що зробив угоду чинити волю Божу, то той слуга мусить бути вірним у виконанні своєї приписаної задачі.

31 Єгова ніколи не положить свого признання на невірному чоловіку, ані на тому, хто почасти лише вірний. Боже право показує, що старинні вірні мужі були признані за їх вірність; так і члени царського дому і великої громади мусять доказати свою вірність і правдивість до Господа. У Божій організації є вибрані одиниці й вислані давати поміч іншим, щоби вони мали краще вирозуміння їх привилею служити Богу і Христу. Те, що їм сказано робити, є маленькою річчю у службі Господній. Правда – се слово Боже, що навчає своїх людей через Ісуса Христа. Господь дає вирозуміння своїх пророцтв і велить проповідувати їх. Отже се є обовязна задача тих, що є післані до громад Божих людей, застановлятися над змістом видавництва Господньої організації для помочи і потіхи Його людей. Если хтось висланий до збору і він нехтує або не признає видавництва *Вартової Башти* і предмету трактованого у *Вартовій Башті*, і замість того кладе своє власне пояснення, то напрям того чоловіка є незаконний й невірний. Такий є незаконником тому, що він відмовляється бути послухним інструкціям організаційним, і він невірний, тому що задля гордості і нахилності

він вивисшує себе, і через се занедбує берегти справи царства. Тих людей не висилається до зборів, щоби вони виставляли своє вирозуміння й мудрість, або виставляли науку якогось іншого чоловіка. Царство прийшло, і Господень приказ до тих, що є в лінії до царства, що вони мусять йти і розказувати ці великі правди іншим яко свідоцтво для ім'я Єгови. (Маттея 24:14) Людям муситься сказати про Бога, Його царя, Його замір і Його правду. Так певно, як Господь спричинив помістити ці правди у *Вартовій Башті*, так хто занедбує або відмовляється розбирати їх і замінює на свої ідеї або науку, є незаконним і невірним до своєї задачі й обовязків наложених на нього. Се не значить, що той слуга мусить читати *Вартову Башту* для збору, але значить, що він має розбирати, застановлятися, і пояснювати предмет трактований у *Вартовій Башті* і старатися помогти членам збору дістати краще вирозуміння його, щоби вони були краще оружені служити Господеві після Його приказу.

32 Если комусь поручено представляти Господнє Товариство, Його організацію на землі, через се мати часть в Господній роботі свідоцтва, і если та одиниця знехтує *Вартовою Баштою* і наукою Господньою в ній, а замість сього ставить свої думки про пояснення пророцтва, шукаючи сим показати себе в очах інших за ученого й важного, той чоловік є невірний у справах царства. Та особа ясно є заключена в правилі положеному через натхнене слово, а іменно: “Коли ж хто інше вчить і не приступає до здорових словес Господа нашого Ісуса Христа і до науки побожної, той розгордився, нічого незнаючи, а не здужаючи змаганнями та суперечкою, від чого буває зависть, сварка, поговори, лукаві думки, пусті розмови людей попсовано-го розуму, що втерляли правду і думають, що благочестя – надбаннє. Відступай від таких”. – 1 Тимотея 6:3–5

33 Если хтось не вірує у *Вартову Башту*, що Господь уживає її до передання правди своїм людям, тоді він не повинен служити в Божій організації. Если ж він вірує, що Господь уживає *Вартову Башту* до передання правди своїм людям, тоді, щоби бути вірним, він буде пильно виконувати поучення організації і буде розбирати предмет поданий у *Вартовій Башті*. Всякий інший напрям провадить до замішання й розділення, що є незаконністю й невірністю з його сторони. Поступаючи вперто своїм власним шляхом і проти правил Божої організації, у своїм часі він буде забраний геть із тієї організації.

34 Чоловік, котрому припоручено позицію служити як директором служби в громаді Божих людей, отримує інструкції від Господньої організації щодо його задачі. Если він вірний і служить з любови до Бога, той слуга буде радо і пильно виконувати інструкції організації. Директор служби може думати що він єсть мудрійший чим хтось інший в організації Господній, та се не є вимівка для ньо-

го, щоби він вперто виконував річи в самолюбний спосіб, проти інструкції отриманих ним. Служба не є для того, щоби якісь люди сияли і показували їх здібність. Господня організація мусить бути і буде в гармонії і ділати разом гармонійно, а той, що спричиняє незгоду напевно буде осунений Господом. Отже ніхто не повинен панувати над своїми братами або володіти над ними. Ціль слуги Божого і його роботи є помагати іншим, щоби всі у службі могли виконати волю Божу на Його честь і славу.

35 Вірність також значить уважне дотримання і пильне виконання приписаних задачею. Дехто часом каже: “Я люблю Господа і радуюсь бути на його стороні”. Та він мусить ділати більше чим се. Він мусить доказати свою любов до Бога, “а се доказує нашу любов до Бога, коли ми сповняємо Його заповіді радісно”. (1 Йоана 5:3) Если ж той, кому дано обовязок або задачу в службі є непильний, байдужий, і недбалий у виконанню того ж, то се є ясным доказом невірности з його сторони. Се показує, що на нього не можна спуститися. Се не той, що каже, Господи, я люблю тебе доказує свою вірність, але той, що чинить волю Божу. (Маттея 7:21) Господь поручив своїм людям своє добро або інтереси царства. Такі інтереси будуть довірені йому, і виразна задача такого слуги є пильно виконувати те, що йому приписано, і робити се як для Господа, і повідомляти інших, що царство прийшло, і що все мусить піддатися цареві і Його царстві. Яка б то задача не була виконуйте її як для Господа, “І все, що робите, від душі робіть, яко ж Господу, а не людям”. – Колосян 3:23

36 Жадний слуга Господень не може покинути своєї задачі для Господа, щоби приподобатись людям. Вірний значить, що він має бути правдивий, стійкий і цілковито посвячений Богу і Його царстві без ріжниць на те, що люди можуть думати або говорити. “Не перед очима тільки служачи, яко чоловікоугодники, а як слуги Христові, чинячи волю Божу од душі”. – Ефесян 6:6

37 Если комусь довірено задачу виконувати в Господній організації, а він, щоби угодити якійсь особі і щоби та особа думала добре про нього, в який-будь спосіб понехає виконувати вповні ту задачу для сієї причини, то до сієї міри він є невірний. Если чоловік уживає гарної мови у сповненню задачі Господньої організації, і чинить се тому, щоби люди подивлялися його, він до сієї міри є невірний Господеві. (Юди 16) Хто затримає свою невинність до Бога, той мусить бути по стороні Бога і Його організації від початку, всякого часу, аж до остатку, і то без взгляду на ніяку особу, що має стичність з тією організацією або поза нею. Як люди будуть судити вас, се не має жадного значіння. Господень суд є найважнійший. Для сієї причини правдивий слуга Божий є сліпий до всього, окрім до того, що подобається Господеві. – Ісаї 42:19

38 Если хтось легковажить маленькими річами порученими йому і не виконус їх тому, що вони малі, то се нахил до невірности. Вірність до Господа вимагає бути дуже уважним і пильним у виконанню задачі або в сповненню обовязків Господньої організації, без ріжниць, як замалі вони можуть бути. Если вам приписано задачу і ви кажете, що се мала і неважна справа і нехай її хтось інший виконає, то вам бракує оцінення служби Господньої і бракує віри і вірности. Чеснота і невинність і виконання обовязків або задачею не становлять вироблення характеру, але доказують, чи ми любимо Бога і Його організацію, або чи ми будемо любити себе або інше сотворіння. Если хтось є невірний в малих річах, тому буде легко бути недбалим і невірним в справах важнійших. “Вірний у найменшому, і в великому вірний, а в найменшому неправедний, і в великому неправедний”. (Луки 16:10) Правило для всіх правдивих послідувателів Ісуса Христа є, що вони мусить бути вірними у всіх річах.

39 В сім часі суду прийшла проба на всіх людей: Хто стане по стороні Господа, проти всякої опозиції? Отже вірні мусять бути сталими і незмінними, всякого часу показувати підданство і посвяту Богу. Те питання було поставлене виразно до Мойсея, і історія його діл є написана в тій цілі, щоби показати правдивий напрям для тих, що бажають вподобатись Богу. Будучи вихований в царській родині в Єгипті, Мойсей міг був дістати всякі чесоти і похвали, якими лише люди можуть наділити. Если би він був прийняв їх, то він був би невірний до Бога і Його людей. Жиди були вибраними Божими людьми, і були вельми зневажені між людьми; а тому, що вони були Божими людьми, вони терпіли з рук Сатани і його агентів. Мойсей вибрав радше переносити терпіння, які впали на його братів євреїв чим тішитися богацтвами великої світової держави. Він мав віру в Бога і затримає свою невинність. (Жидів 11:24–26) Мойсей був типом на Господа Ісуса Христа. Мойсей і його вірні побратими не піддалися Дияволу, але остали непорушними і правдиві і прийняли признання від Бога. (Жидів 11:32–39) Ось так те правило є виразно установлене.

40 Коли Ісус зачав виконувати свою угоду, то перша річ, яку Диявол зробив, була старатися спонукати Ісуса до невірности Єгови. Голодний і ослаблений по сорокових днях посту, здавалось, що се була маленька річ для Ісуса ужити своєї сили і зробити поживу для відсвіження свого тіла. Та Ісус відмовився зробити найменше діло невірности. В сім і інших спокусах, які опісля прийшли, Ісус заявив себе сталим і незмінним до Бога і вкортці переказав сю справу так: “Написано бо: Господу Богу твоєму кланятимешся, і йому одному служитимеш”. (Маттея 4:10) Се правило мусять сповняти всі вірні послідувателі Христа.

41 Для декотрих, що зробили угоду чинити волю

Боже, здавалось би, що се мала річ поклонитися прапорові і співати пісні підданства земним властям. Се є мала річ, але піддатися сьому напорові і витати і признавати спасення комусь іншому чим Богу Єгови, се чин невірности до Бога. Ті, що в угоді з Богом добре знають, що спасенне, безпеченство, охорона і благословенства виходять лише від Бога і Його царства, а від нікого іншого. Віддавати честь прапорові і людям значить приписувати спасення їм, що є невірністю до Бога. Протягом минувших два роки ся проба головно була на людях Єгови в Німеччині. Декотрі впали в сій пробі, а інші остались правдиві і непорушимо, воліли терпіти увязнення, нагайки і смерть радше чим бути неправдивими до Бога і Його царства. Сі вибрали мудрий шлях. Написано є про вірних старинних мужів, що вони були сильні серед переслідування, що “світ не був варта їх”; так і тепер мусить сказати про тих, що сьогодні в переслідуванню сильні, стійкі і вірні Богу, котрих світ не є достойний.

42 Диявол стягнув на Ісуса Христа всякі строгі і лукаві чинники, щоби стримати Ісуса нести вість людям о Його Отцю. Ісус стояв сильно і непорушимо, і всякого часу був вірний. Будучи оскаржений о бунт і зраду, засуджений без ніякого доказу, Він був післаний на ганебну смерть через політичних володарів, щоби задоволити кровожадне духовенство, котре ділало як видимі чинники Диявола. Ісус остався правдивим і сталим і тому Бог дав Йому титул “Вірний і Правдивий”. Ісус остерегає своїх послідувателів, що вони будуть мусіли переходити через подібне переслідування. (Йоана 15:19,20) Бог дозволив на сі жорстокі переслідування виконувати Дияволу аж поки його час не скінчиться, і се дає чоловікові нагоду доказати свою невинність і доказати, що Диявол – ложник, і мати часть в оправданню Божого ім’я. Коли Його завітуючі люди переходять через сю страшну пробу, Єгова дальше говорить до них: “Бог схороняє вірних”. (Псальма 31: 23) Невірні погинуть.

43 Прийшла година найбільшої проби на людей Божих, тому що Сатана знає, що його час короткий перед остаточною пробою. Невірні настрашаться і відступлять на бік. Правдиві і вірні остануться стійкими, твердими і непохитними, без огляду на те, що люди будуть робити їм. Вони не будуть боятися чоловіка, котрий може убити їх, але будуть боятися Бога, котрий може знищити їх істнуванне. Вони не відречуться Господа ані не покинуть Його організації, але остануться вірними і правдивими і отримають Його признання. (Маттея 10: 26–35) До тих, що по стороні Господа, і котрі в угоді з Господом, Ісус каже: “Нічого не бійся, що маєш терпіти. Ось, диявол вкидатиме декотрих із вас у темницю, щоб спокусити вас; і матимете горе десять день. Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя. – Одкриття 2:10

44 Се не значить, що чоловік мусить лише ві-

рувати в Бога і Ісуса Христа аж поки смерть не захопить його. Але се значить, що вірні послідувателі Ісуса Христа, з ласки Господньої, остануться правдивими і стійкими, віддаючи Богу і Христу повне і цілковите підданство, стали непорушимо і незломану любов, і так вони остануться аж до смерти. Вони будуть вірні Богу і Його царству, коли все спокійно перед ними, і вірні, коли многі будуть противитися їм, і будуть працювати аж до кінця. Вони будуть вірні серед горя і переслідування, відмовляючися піддатись диявольському впливові і відмовляться годитися з якою-будь частю організації Сатани. Вони будуть сталі і невинні аж до останного віддиху. Люди умирали вірними один до одного за несправедливі причини, то о скільки більший привилей умерти вірним до Бога і за Його справедливую причину.

45 Вірний і правдивий послідуватель Ісуса Христа, котрий остаточно знайдеться в Божім царськім домі, буде пильно сповняти заповіді свого Отця і не понехає закону Божої організації. Тому, що вони люблять Бога і Його закон за те ніщо не соблазнить їх ані не відверне від Божої організації і служби її. Які-будь інтереса царства, що є довірені таким послідувателям, навіть найменші, ті справи царства будуть важно бережені, доглядані, хоронені, і задача і обовязки будуть чесно сповнені і виконані. Жадне відступлення від вірного виконання задачею не буде дозволено, ані нікому з людей вірні не будуть приподоблюватися, щоби отримати похвали, ані не будуть годитися з Дияволом ані з жадною частю його організації. Вони будуть вірно виконувати всі задачі, стало і незмінно, правдиво і непорушимо.

46 Бог каже, що Він “ненавидить того, що сіє незгоду між братами”. Хто миркає і нарікає проти Божої організації, і хто ходить після своїх самолюбних бажань, такі спричиняють незгоду між братами. (Приповісті 6:16–19; Юди 16) Ті, що спричиняють поблазнь і роблять беззаконня, будуть зібрані Господом і викинуті в надвірню темряву. Се Він уже показав на декотрих одиницях. Сини Божі, що отримають Його признання, будуть жити в мирі і оминати незгоду. (Псальма 133) Престіл більшого Давида є установлений, і суд уже відбувається, і ті з дому Господнього скажуть: “Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і друзів моїх скажу: Мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю”. (Псальма 122:7–9) Правдиві і вірні будуть триматися їх невинності, і тому будуть стояти рам’я в рам’я і боротись за добру новину царства і берегти справ царства, і будуть льяльні і вірні одні другим і до Бога і так будуть продовжати аж до кінця. Вони і на хвилину не подадуться назад перед своїми противниками, але одважно і сильно будуть стояти за Господом. Їх одвага буде певним знаком для ворога о надходящим знищенню його. А для вірних їх одвага буде

певним знаком спасення від Бога! – Филипян 1: 28,29

47 Єгова дав своє слово, що Він схоронить тих, що затримають їх невинність до Нього. Вірний се

той, що обіцяв і сповнить обітницю. (1 Солунян 5: 24) Вірний є той, хто покликав вас, і Він доконає своєї цілі і оправдає своє святе ім'я, і дасть своїм вірним часті в оправданню того ж.

ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ

(Перекладено з англійської “Вартової Башти” з 15-го марта, 1936 року)

“Бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій уночі, так прийде”. — 1 Солунян 5:2

ЧАСТЬ 1

ДЕНЬ Єгови або “день Господень” не є неділя або який інший двадцять–чотири–годинний день, як се духовенство навчає людей. Се період часу, котрий починається від того часу, коли Єгова вислав свого сина, як царя світа, викинути Сатану і володіти над усім творивом. День Єгови зачався восени в 1914 році і від того часу продовжується. Початок того протягу часу є також названий сими словами: “Дякуємо тобі, Господи і Боже вседержителю, що еси і був, і прийдеш, що прийняв еси силу велику і воцарився еси”. (Одкриття 11:17) Се той самий період часу назначений словами пророка, а іменно: “Жезло сили твоєї пришло Господь із Сиона; царюй серед ворогів твоїх! В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у святій оздобі; з лона зарива раннього спаде тобі роса молодості твоєї”. – Псалма 110:2,3

2 “День Господень” зазначив почин смутку на організацію Сатани, бо тоді Єгова рукою Ісуса Христа перешкодив довгому і лукавому царюванню Сатани. У протязі того часу муситься дати велике свідоцтво для ім'я Господа Бога по цілій землі, як се зазначив пророк Ісаїя: “В той час стане жертвовник Господень посеред землі єгипецької, й пам'ятник Господеві посеред границь його. І буде він знаменом і свідоцтвом, що єгипецька земля (світ) під рукою Господа Саваота; бо вони будуть покликати до Господа в тіснечі а він пошле їм спаса і оборонника, а сей їх вибавить”. – Ісаї 19:19,20

3 В той час Бог буде брати перелік усіх народів, тому що вони служили Сатані, і до них Він каже: “Ой, ридайте бо день Божий ближиться, – як спустошуюча сила рукою всемогущого. Наступає день Господень, день гніву палкого, щоб обернути землю в пустиню й вигубити грішників на ній. Тим то я потрясу небом, і земля порушиться з свого місця від гніву палкого Господа Саваота в день палаючого гніву Його”. – Ісаї 13:6,9,13

4 Під час, коли організація Сатани буде знаходитися у великім смутку, то останок з Божою організацією на землі буде співати: “В той день буде в землі Юдиній ся пісня співатись: Місто кріпке в нас; Він спасенне дав нам замість мурів і валів. Відчиняйте ворота, нехай ввійде народ праведний що любить правду”. (Ісаї 26:1,2) “Одного часу буде один Господь Саваот величним вінцем і короною слави для останків свого народу; він буде

духом правосуду тим, що засідають на суд, та відвагою тим, що ворога од воріт прогоняють”. – Ісаї 28:5,6

5 Коли вони співають сю пісню, множество людей відвертається від організації Сатани, і шукає Господа. “І почують у той час глухі слова книги, та й прозрять із пільми й темряви очі сліпих. І будуть страдаючі що раз більше радуватись в Господі, і вбогі будуть веселитись в святім ізраїлевім”. (Ісаї 29:18,19) День Єгови – се великий день, день чудових річей, і блаженний той чоловік, що стане всеціло по стороні Єгови в той день.

“ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ”

6 Після слів 1 Солунян 5:2, то між “днем Єгови” а “днем Господнім” є дещо ріжниця в значінню. День Єгови зачався, коли Він післав свого Сина царювати між Його ворогами. В той час Ісус Христос, дорогоцінний Камінь, не був положений іще цілковито в Сионі, бо таке положення Каменя в Сионі в цілости взяло місце в 1918 році, коли Ісус Христос прийшов до храму чинити суд. (Ісаї 28:16) Заложення того дорогоцінного Каменя зазначило початок “дня”, про котрого апостол писав в першій листі до Солунян у пятій голові. Се, що апостол каже до своїх братів, “бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій уночі, так прийде”, – сим він робить натиск на факт, що вірний останок прийде до точного вирозуміння правди. (1 Тимотея 2:4) Се час каже Писання, коли ви “не потрібуєте, щоб хто учив вас”. (1 Йоана 2:27) Се час, коли Єгова і Господь Ісус Христос будуть научати вірних. (Ісаї 30:20) Се – день “коли судитиме Бог тайни людські, по благовістю моєму, через Ісуса Христа”. (Римлян 2:16) Отже се час, коли Ісус Христос великий Суддя, прийшов до храму, щоб судити. Без сумніву слідуєчі тексти відносяться до того самого часу, коли Господь Ісус появився в храмі і зачав судити: “Дожидаючи одкриття Господа нашого Ісуса Христа, котрий і утвердить нас, щоб вибули невинуваті в день Господа нашого Ісуса Христа.” (1 Корин, 1:7,8) Сей стан невинности не міг прийти, аж поки Господь Ісус Христос не прийшов до храму і зібрав вірних до себе і покрив їх ризами справедливості”. – Ісаї 61:10

7 “Впевнившись про те, що хто розпочав у вас добре діло, звершуватиме аж до дня Ісуса Христа”.

(Филипян 1:6) “Благаємо ж вас, браттє, ради приходу Господа нашого Ісуса Христа і ради нашого збору до него, не скоро хитайтесь умом, і не тривожтесь ні духом, ні словом, ні посланням нашим, що ніби настає день Христів”. (2 Солунян 2:1,2) Той день зачався в 1918 році, а суд зачався від дому Божого. (1 Петра 4:17) Від того часу суд стався мірою, а справедливість вагою для усіх річей землі, включаючи і видиму організацію Диявола. – Ісаї 28:17

8 Єгова посадив на престолі Ісуса Христа в 1914 році, і після Його царювати. (Псалма 2:6; 110:1,2) Се зазначило початок “дня Єгови”. Три і пів роки опісля зачався також “день Господа Ісуса Христа”, коли то Він зачав судити. Сей день Єгови триває протягом цілого періоду, тому що Ісус Христос виконує заміри Єгови, але “день Господень” (Христів), про котрий пише апостол, відноситься до часу, коли Ісус Христос зачне свою роботу судження річей землі. Образ в Одкриттію показує сі правди: Що в 1914 році жінка Єгови (організація), будучи важкою (себто, із царством), мала породити, а Диявол стояв готовий пожертви “хлопятко” (ново–народжене царство), і коли воно народилося, то без сумніву Диявол старався знищити те ново–народжене дитя. Тоді відбулась битва в небі, у котрій Сатана програв війну і був викинутий із неба на землю. Суд тоді ще був не зачався, але се вже аж опісля Ісус Христос прийшов до храму Божого щоб судити, і се зазначило початок “дня Господнього”. Про сей то “день Господень” апостол пише в 1 Солунян 5:2. Тут треба розрізнити в своїм умі, застановляючись над словами апостола. Щоби мати справу ясно, то треба пам’ятати, що від тепер в сім артикулі період від 1914 року буде називатися як “день Єгови”, а період від 1918 року буде називатись як “день Христів”.

УТІШЕННЯ

9 Одна із цілей апостола в його листі до братів була, щоби потішити їх і сказати їм, як вони можуть потішати один другого. У 1 Солунян 4 голові він розбирає подрібно про прихід Ісуса Христа з неба і про воскресення тих, що померли в Христі, і зібрання до Господа тих, що будуть тоді жити і докажуть свою вірність, і що вони навіки будуть з Господом. Він дав своїм браттям се поучення для їх потіхи, запевняючи їх, що ті, що померли у вірі, Бог приведе їх до життя у приході Господа Ісуса Христа. Вони не лише мали отримати потішаючу вість, але також у 5 голові у першій листі до Солунян він писав їм про “часи і пори”; і се показано словами в одинайцятім верші: “Того ж то втішайте один одного і збудуйте один одного, яко ж і робите”. Остання часть 1 Солунян четвертої голови, і перша часть пятої голови, дають потіху звертаючи увагу на річи, які мусять прийти у день Господа Ісуса Христа. Прихід Ісуса Христа і початок воскресення з мертвих було не лише ве-

ликою потіхою, але богодухновлений апостол повідомляв о сім своїх братів, щоб вони мали запевнення. Однак, не так апостол відносився щодо “часів і порів”. Апостол закінчив четверту голову словами потіхи і зараз по тім він заговорив “про часи і пори”, однак він не вважав за відповідне або потрібне входити в подробиці пояснення відносно часів і порів.

ЧАСИ

10 Той текст каже: “Про часи ж і пори”. Сі слова усувають непотрібну дискусію над загальною хронологією про певні “часи”, які мали допровадити до подій, котрі апостол описав перед тим. Апостол тут не заохочував студіювати хронологію, над котрою многі люди стратили дорогий час, який можна було ужити корисніше. Ніхто не може назначити часу і сказати, що станеться в певний день. “Ознаки”, на які Господь звертає свою увагу, є далеко більше запевняючі, чим назначення часу, над котрим чоловік може лише робити здогади. Очевидно Павло тут відноситься до того самого часу як і Юда: “Ви ж, любі, згадуйте слова, пророчі від апостолів Господа нашого Ісуса Христа; бо вони казали вам, що останнього часу будуть ругателі, що ходять по хотінню свого безбожжя”. – Юди 17:18

11 Усі згадані “часи” Єговою – се необмежені протяги часу так далеко, як се відноситься до людей. Коли події стануться, як пророцтво каже, тоді ми знаємо, що сі предказані річи прийшли яко сповнення пророцтва. Той неограничений протяг часу, у котрім тайна Божа була закрита, був назначений скінчитися “в дні голосу сегого ангела, коли буде трубити”. – Одкриття 10:6,7

12 Апостол згадує не лише “часи”, але і “пори”. Грецьке слово *кронас* зазначає довжину протягу часу; а знов грецьке слово *каїрос* (котре переложене у многім числі на “пори”) значить, “певний назначений час або пора”. Сі “пори” мають свої “знаки часу”. (Маттея 16:3) Коли той час прийде, тоді Християни можуть судити декотрі річи; яко ж написано: “Тим же ні про що перше часу не судіть”. (1 Коринтян 4:5) При закінченню порів Ісус Христос мусів отримати нагляд або владу над усіма річами, т. є., “упорядкуванню сповнення времен”. (Ефесян 1:10) Тут в сім тексті є ужите грецьке слово “каїрос”. “Бо пора початись судові від дому Божого”. (1 Петра 4:17) Той час прийшов тоді, коли Господь Ісус прийшов до храму Єгови чинити суд.

13 Від котрого часу зачались “часи і пори”? Очевидно від тоді, коли Ісус Христос викинув Сатану і зійшов з неба, і коли Ісус Христос прийшов до храму і зачав судити вірних померших. (Одкриття 11:18) В 1 Солунян 4:13 апостол каже своїм браттям, щоби вони не сумували як ті, що не мають надії, бо если вони вірують у воскресення, про котре вони були навчені, тоді вони не повинні су-

сумувати за вірними помершими, бо Бог обіцяв привести їх знов до життя у приході Господа Ісуса Христа. Їх смуток не був у тому, що вони не були повідомлені про воскресення з мертвих, але тому, що ті померші не будуть на землі вже брати участі в Господній роботі на оправдання ім'я Єгови, коли Ісус Христос прийде до храму. Отже апостол пояснює про померших у Христі, що коли Ісус Христос зійде з неба, тоді вірні померші у Христі встануть найперше із мертвих і будуть зібрані до Господа, і що опісля останок Божих вірних одиниць будуть “підхоплені ... на зустріч Господеві на воздух” т. е., у храмі, і так вони будуть навсеред з Господом. Така наука мала бути великою потіхою для всіх, що вповні увірували. “Але” – каже апостол, – “мої браття, ви не потребуєте, щоби вам розказувати про день Господень”, Слово “браття” тут в дійсності відноситься до останка, котрі є тепер на землі і котрі є вибрані. (Маттея 24:21,22) Сі браття, як і апостол Павло, були народжені від Божої “жінки”. (Ісаї 54:13) Вони були підхоплені на зустріч Господеві Ісусу Христу на воздух, т. е., у храмі. (1 Солунян 4:17) Отже апостол не потребував писати їм про день Господень. Чому ж ні? Тому що в той час, коли се пророцтво останок буде досліджувати і розуміти, тоді Павло і Господь Ісус Христос будуть в храмі, і всі сини Божі народжені із Сиона, будуть навчені Богом через Ісуса Христа, і таке навчення дасть їм вирозуміння пророцтв Біблії. Сі слова “... не треба вам писати” не значать, що *Вартова Башта* не повинна пояснювати сих текстів. *Вартова Башта* не подає думки жадного чоловіка, але Господь кермує нею і уживає її, і вона містить науку, яку Єгова і Господь Ісус Христос дає їм відносно Писання і відносно річей, які є сповненням пророцтв. Отже *Вартова Башта* сим чином не нівечить слів апостола. Всі сі, що є навчені від Бога і Ісуса Христа, можуть зараз рішити, що є правда, коли звернути їх увагу.

“ВИ ЗНАЄТЕ”

14 Се для добра останка, що апостол каже: “Бо самі ви добре знаєте”. Се, що апостол уживає виразу “ви” у формі займенника, другої особи, тут показує, що вірний, помазаний останок у храмі є навчений Господом, і що тоді вони прийдуть “до остаточного знання правди”. (1 Тимотея 2:4), і се буде час, про котрий апостол каже “ви... не потребуєте, щоб хто учив вас”, тому що Господь навчає. (1 Йоана 2:27) Слово “знаєте”, яке уживає апостол відноситься до останка, або братів, котрі бачуть ясно, бо Господь отворив їх очі вирозуміння, і вони бачуть сповнення пророцтва і фізичні факти яснійше тепер чим вперед. “Ви добре знаєте” значить, що вони пильно розпитували і досліджували пророцтва і факти сповнення тих же, і зрозуміли їх. Се – час, коли “многі будуть бігати сюди й туди” у досліджуванні пророцтв і “знання побільшиться”. – Даниїла 12:4

15 Се “ви добре знаєте”, що “день Господень” за-

чався, не із початку дня Єгови, але з початку дня Господа Ісуса Христа, до котрого то часу апостол відноситься 1 Солунян 4:15, а іменно: “Жиючі на землі остануться до приходу Господнього”. Тоді каже: “Сам бо Господь з повелінням ... зійде з неба”, і “тоді ті, що зостануться живі, будуть підхоплені на зустріч Господеві в повітрі (себо, в стані храму, чого жадне око бачити не може), і (позіставши вірними) вони будуть з Господом навіки”. Отже “день Господень” се точно той самий час, про котрий згадується в 2 Петра 3:10: “Прийде ж день Господень як злодій вночі”. Також – се “день, коли судитиме Бог тайни людські, по благовістю моему, через (Ісуса Христа)”. (Римлян 2:16) Се той самий час, про котрий апостол писав в (2 Тимотея 4:8) “Вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, праведний суддя”. Се день Господа Ісуса Христа, коли Він прийшов до храму і був представлений яко правильний Володар світа в 1918 році.

“ЯК ЗЛОДІЙ”

16 Як же прийде той день? Він прийде “як злодій вночі”, що значить, тоді не буде повної інформації. Час і спосіб, в який злодії нападають на дім інших є ужиті як ілюстрація на час і спосіб в який день Господа Ісуса Христа прийде. Той цілий “день”, або цілий протяг часу, мав прийти як злодій. Прихід Господа Ісуса уже взяв місце, але “нагле знищення”, що має взяти місце в день Господень, ще має статись. Початок “дня Єгови” в 1914 році не прийшов як злодій. Чому? Тому, що так зарання, як від 1880 року *Вартова Башта* робила натиск на 1914 рік, як на кінець світа. Опісля аж до 1914 року *Вартова Башта* безперестанно звертала увагу на 1914 рік усім читачам. Мільйони брошур були видані і роздані даром указуючи на той рік. Той рік був так широко оголошений, що він стався поговіркою й насмішкою в устах духовенства й їх близьких співприятелів. Римо-католицька гієрархія і протестанське духовенство і їх союзники стерегли того часу і чекали на його прихід, щоби їм ще більше посміятися із тих, що проголошували його, і коли він прийшов і земля не була знищена, тоді вони ще більше ругались чим вперед. Отже певним є, що 1914 рік, почин дня Єгового, не прийшов як злодій вночі.

17 Але що ж можна сказати про день Господа Ісуса Христа, коли Він прийшов до храму судити? Чи він прийшов як злодій вночі? Так дійсно він прийшов. Аж до сієї хвили ніхто, окрім' посвячених Господеві, не мають вирозуміння о приході Господа до храму. Пояснюючи 1 Солунян 5:1,4 про Господень день, що захопить вас як “злодій вночі”. Римо-католицька гієрархія в перекладі Біблії Дуя, каже: “Але про часи в пори”: Себо, про день суду й кінця світу, і про знищення Єрусалиму. Се досить знати, що час непевний і що смерть приходить як злодій вночі ... Дивним є, що декотрі люди так по дитинячому бояться дня суду, що вони не можуть

жуть подумати про нього без жаху, боячися, щоби се не сталося в їх часі. Слабонькі душі! Чи не пам'ятають вони, що смерть напевно захопить їх, і що се (смерть) буде для такої одиниці кінцем світа, і останнім днем? Тоді цілий світ пропадає так далеко, як се тичиться умираючого.

18 Се правда, що книжка *Доконана Тайна*, видана в 1917 році, згадала про 1918 рік, але не у властивім виразі і пристусованню того року. Час горя якого сподівалися в 1914 році, був лише віддалений на три і пів роки, показуючи сим тоді, що не було властивого виразі. (Гляди *Доконана Тайна*, сторона 62, 64, 393, 395, 513) В 1918 році многи люди були в лінії до царства Божого, але декотрі із них від того часу загубили ту позицію і тепер знаходяться в клясі “лукавого слуги. На сих не лише “день Господень” прийшов як злодій вночі, але вони знаходяться в цілковитій темряві про Господень прихід до храму, так як Ісус предкавав вони будуть. (Маттея 13:41) Всю сю інформацію і світло, яке Господь дав тепер вірним, “лукавий слуга” кляса з погордою відкидає все, що відноситься до приходу Господа до храму Божого.

19 До тих, що були в лінії до царства, Ісус сказав: “Ото ж пильнуйте, бо не знаєте котрої години Господь ваш прийде. Се ж відайте, що коли б господар знав, у яку сторожу прийде злодій, то пильнував би, та й не допустив би підкопати хати своєї. Тим же і ви будьте готові; бо тієї години як і не думаєте, Сип чоловічий прийде. ... А котрий лукавий слуга казатиме в серці своїм: Забариться мій пан прийти, та й зачне бити своїх товаришів та їсти й пити з п'яницями; то прийде пан того слуги дня якого не сподівається, і години, якої не відає”. – Маттея 24:42–50

20 День як “злодій” розпочався в 1918 році. “Злодії підкопуються і крадуть”. (Маттея 6:19; Йоана 10:10) “Тим то згадай, як прийняв і чув єси, і хорони, і покайся, коли ж не чуватимеш, прийду на тебе, як злодій, і не знатимеш, якого часу прийду на тебе”. (Одкриття 3:3) Про остаточну боротьбу, ту битву в день Бога Вседержителя, Ісус каже: “Блаженний, хто чуває (в храмі), і хоронить одіжку свою (хто хоронить свою вірність як вірний воїн і сторож Господень), щоб не ходити йому голим (в храмі), і щоб не бачили сорому його (і не викинули його)”. (Одкриття 16:15) Сторожі мусять тепер пильно приглядатись одкривающомуся замірові Єгови.

21 Злодії приходять в ночі коли люди сплять і коли многи є п'яні й так запоморочені, що вони не можуть бачити, коли приближаються наїзники. Як перед 1918 роком, так і опісля “протестанське духовенство і римо-католицька гієрархія воювали проти посланців Єгови і Його царства, і се показує, що вони є п'яні або твердо сплять щодо їх привиле

їв в служенню цареві. Інакше сказати, сі необачні дівичі кляса тепер твердо сплять і є бездільні й в темноті. Перед 1918 роком все “християнство” було і ще є позвірячому п'яне, мов нічні гуляки, підхмилені перепоем сатанської радости у переслідуванню свідків Єгови і в їх змагання знищити Товариство Вартової Башти. Також все “християнство” знаходилося і знаходиться в темряві, і то добровільно. (2 Петра 3:5) Отже на всіх таких, що були в темряві, день Господа Ісуса Христа прийшов як злодій захоплює сплячих і п'яницю у ночі.

22 Навіть “вірний слуга” кляса, останок, не побачив приходу Господа до храму в часі, коли се сталося. Вірні цілковито вповали на Господа і чекали на Нього, але се не сталося аж в 1922 році, що Господь відкрив їм свою присутність у храмі, і що Він розпочав суд. Тепер же всі, що люблять Бога, мусять рушитися і пильно служити Йому. Через свого пророка Господь Єгова предкавав пробудження вірних до їх привилею служби, як се зазначено в Ісаї 6:1–8. Коли останок, представлений через пророка Ісаїю, побачив що він був дуже сплячий і через се занедбав свою задачу, то він вельми заклопотався сим і кликав до Господа, і Господь очистив його і отворив виразі його і післав його до своєї служби.

23 Темрява, яка по часті окружила тих, що опісля сталися членами останка, цілковито обгорнула все “християнство”, а головно “лукавого слугу” клясу, так що день Господа Ісуса Христа захопив їх як злодій. Духовенство не мало виразі про Господній прихід до Його храму чинити суд. Про них Бог через пророка говорить: “Так говорить Господь Бог на тих пророків, що люд мій морочать, на тих, що, як мають що гризти зубами – віщують мир, а хто не дає їм нічого в рот, тому заповідають війну”. – Михея 3:5–7

“ГОВОРИТИМУТЬ”

24 До вірної церкви апостол каже: “Бо, як говоритимуть: Упокій і безпечність, тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втічуть вони”. (1 Солунян 5:3) Певним є, що колись час мусить прийти, коли “говоритимуть; упокій і безпечність”. Сього не будуть казати святі, до котрих се послание відноситься, тому що вони се “добре знають”. Се лише ті, що в темряві, будуть казати “мир і безпечність”. Після Діаглога і Ротердама те слово “бо” є пропущене, а лише говорить так, “як говоритимуть”. Той зутник “бо” не відноситься до часу зараз перед днем Ісуса Христа в 1918 році. Се сталося на весну в 1918 році, що ворог стримав активність Божих людей. Слово “як” відноситься до певного часу по

(Продовження на сторінці 114)